

Domssöndagen

Pastor Johannes Rydh

Stockholm, 20 november 2022

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Allsmäktige Fader, vi tackar dig för din nåd mot oss syndare och ber dig att du denna stund ville tala till oss i ordet genom din helige Ande. Vi tackar för att du dömer en rättvis dom och ber att vi när den yttersta dagen kommer skall bli frikända för din sons Jesu Kristi skull och få ingå i din eviga härlighet. Amen.

Predikotext: Joh. 5:22–29 (2 årgången)

Jesus sade till judarna: ”Fadern dömer inte någon, utan hela domen har han överlämnat åt Sonen, för att alla skall ära Sonen liksom de ärar Fadern. Den som inte ärar Sonen ärar inte heller Fadern, som har sänt honom.

Amen, amen säger jag er: Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet. Amen, amen säger jag er: Den stund kommer, ja, den är nu inne, när de döda skall höra Guds Sons röst, och de som hör den skall få liv. Ty liksom Fadern har liv i sig själv, så har han gett åt Sonen att ha liv i sig själv. Och han har gett honom makt att hålla dom, eftersom han är Människoson. Förvåna er inte över detta, ty den stund kommer, då alla som är i gravarna skall höra hans röst och gå ut ur dem. De som har gjort gott skall uppstå till liv, och de som har gjort ont skall uppstå till dom.”

Inledning

Domssöndagen, kyrkoårets sista söndag, för med sig ett allvarligt budskap, men också stor glädje och tröst. Den stora och slutgiltiga dagen då Människosonen återvänder till jorden i härlighet för att döma hela världen är det som hela den kristna tron syftar

fram emot. Utan den yttersta dagen blir alltsammans meningslöst.

Döden är oundviklig och obeveklig. Den är del av straffet för vår synd. För de flesta människor är döden otäck, gåtfull och osäker. Ateister ser döden som endast ett utsläckande, slutet på allt. Men Skriften lär oss att på den yttersta dagen skall alla människor uppstå igen för att sedan slutligen dömas.

I den domen finns bara två utgångar för människan: antingen evigt liv i glädje och salighet hos Gud, eller evigt straff och förtappelse. Domssöndagen varnar för syndens lön, men utlovar också ett slut på alla vedermödor och sorger för dem som härdat ut i tron.

Predikan sammanfattas i följande punkter:

1. På domens dag dömer Jesus alla rättvist.
2. På domens dag frikänner Jesus de troende.
3. På domens dag uppfylls Guds eviga utkorelse.

1. På domens dag dömer Jesus alla rättvist

”Fadern dömer inte någon, utan hela domen har han överlämnat åt Sonen, för att alla skall ära Sonen liksom de ärar Fadern.” Jesus, sann Gud och sann människa, är den som på den yttersta dagen kommer vara vår domare. Det är ett kraftfullt vittnesbörd om hans gudomlighet, och det visar hans gudomliga ära.

I en mänsklig domstol måste domare använda sig av förnuftet för att granska olika bevis och värdera deras trovärdighet, för att utröna vad som är sant och falskt. Ibland räcker inte bevisen, och då måste den åtalade frias, även om denne ändå skulle vara skyldig. Ibland gör domare misstag, såsom bristfälliga människor gör, och dömer felaktigt och orättvist.

Så kommer det inte vara på domens dag. Guds Son är fullkomlig och allvetande – det behövs inte en utdragen rättegång med vittnesmål, tekniska bevis och slutplåderingar. Domen över hela världens folk, alla som levat under hela mäsklighetens historia, kommer i samma ögonblick som Jesus återkommer vara färdigställd. Med gudomlig makt att se in i varje hjärta kommer domslutet vara helt korrekt och rättvist, utan behov av vare sig advokater eller en högre

instans att överklaga till. Det finns ingen risk att det blir felaktigt.

Det är en tröst för oss att det är just Jesus som kommer vara vår domare. Han är ju vår herde som samlar till sig fåren. Han är ljuset som vi följer på vår väg. Han dömer rättvist.

Men samvetet väcks av talet om domen, påminns av de många förskräckliga synder som tynger oss. Granskar vi våra liv och gärningar efter buden finner vi att vi inte har levt efter Guds heliga lag. Paulus skriver:

Ingen rättfärdig finns, inte en enda. Ingen förståndig finns, ingen finns som söker Gud. Alla har avvikit, alla har blivit fördärvade. Ingen finns som gör det goda, inte en enda. (Rom. 3:10–12)

Guds rättvisa blir då fruktansvärd – vi är ju skyldiga! Det finns ingen ursäkt, ingen undanflykt vi kan komma med. Alltså borde vi alla bli dömda till straff. För så säger Jesus: *”De som har gjort gott skall uppstå till liv, och de som har gjort ont skall uppstå till dom.”*

Hur ska någon komma undan vredesdomen? Jesus ger oss också svaret.

2. På domens dag frikänner Jesus de troende

Han säger:

”Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet.”

Detta är svaret på det oroliga samvetets fråga. Av oss själva kan vi inte annat än försöka – och misslyckas – att uppfylla lagen. Men för Gud är ingenting omöjligt. Den som hör och tror hans ord, det frälssande evangelium, får förlåtelse för alla synder. Hur går det ihop med Guds rättvisa dom? Måste inte all synd få sitt rättmätiga straff? Är det inte orättvisa att frikänna den skyldige?

Jo, Gud straffar all synd, såsom det är bestämt, även vår synd. Men nu har Gud redan låtit detta straff istället drabba Jesus på korset, han som var oskyldig och fullkomlig. Vi borde ha lidit straffet, men Gud har i sin kärlek till oss själv tagit på sig det. Så har lagen krav uppfyllts, inte genom vår egna gärningar utan genom Jesu lidande och död. Paulus skriver: *Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe. (Gal. 3:13)*

Så kan den frikännande domen trots allt vara rättvis, när människan förlitar sig på Guds rättfärdighet istället för sin egen. Synderna har tillintetgjorts av Jesu död och uppståndelse.

Redan i detta livet, före Jesu återkomst, får vi smaka den första frukten av detta. Jesus säger: *”Den stund kommer, ja, den är nu inne, när de döda skall höra Guds Sons röst, och de som hör den skall få liv.”* Detta är den *andliga uppståndelsen*. Av sin syndiga natur är människan andligen död, men när evangelium kommer till henne får hon liv igen. Den gamla syndiga människan dränks i dopets vatten, och en ny rättfärdig människa uppstår.

När den kroppsliga döden en gång till slut kommer till oss blir det inte ett meningslöst utslöckande, utan en salig vila i väntan på Jesu återkomst. Ja, redan då får vi själsligen vara tillsammans med Gud i himmelen. Och när en stora dagen anländer får vi återförenas med våra kroppar och ära Sonen som sitter på sin härlighets tron. Jesus säger: *”Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör.” (Joh. 11:25)*

3. På domens dag uppfylls Guds eviga utkorelse

Vi har talat om Guds frälsning genom tron allena, denna kristna lärans huvudsanning. Men hur går denna lära ihop med det som sägs i både predikotexten och evangeliets stora domsberättelse, där Jesus skiljer mellan troende och otroende såsom mellan får och getter, alltefter deras gärningar.

Har katoliker och ortodoxer trots allt rätt, när de säger att människans gärningar måste samverka med Guds nåd för vår frälsning? I andra kyrkor framförs gärningarnas budskap under benämningen ”det sociala evangeliet”, och begagnar sig av Jesu ord från sitt domssäte till fåren på sin högra sida om hur dessa hjälpt sina nästan med mat och dryck, kläder och sjukbesök. Att göra sådana goda gärningar mot sina medmänniskor är, menar de, de kristnas huvuduppgift och kyrkans egentliga syfte. Var och en som aktivt medverkar till att världen blir en bättre plats, att de fattiga får rättvisa och att de hungriga får mat och kläder, de måste ju också belönas av Gud. Och eftersom alla egentligen är goda ”innerst inne” så måste nog Gud frälsa alla, eventuellt med undantag av de allra värsta våldsverkarna. Domens dag blir således bara en bekräftelse på vår egen förträfflighet och att Gud älskar oss precis som vi är. Sådant älskar människor att höra, och i samfund där detta predikas samlas stora skaror.

Alla sådana tankar är dock falska. De är sataniska dimridåer som förvränger evangelium till dess motsats och lockar bort människor från den väg som leder till frälsning. Det är visserligen sant att lagen utlovar evigt liv till den som uppfyller buden. Men kraven är så mycket högre än man gör efter bästa förmåga. Skriften säger: *Ty den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt. (Jak. 2:10)* Och: *Alla har syndat och saknar härligheten från Gud. (Rom. 3:23)* Detta betyder att lagens väg till himlen är definitivt stängd.

Från sin härlighets tron säger Jesus:

”Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse.” (Matt. 25:34)

Guds rike har färdigställts åt de välsignade före världens begynnelse, långt före varje god gärning. Saligheten är bestämd från Guds utkorelse, inte från människors ansträngningar. *I sin kärlek har han genom Jesus Kristus förutbestämt att vi skulle tas upp som hans barn, enligt sin vilja och sitt beslut (Ef. 1:5).* Genom detta eviga beslut har han reserverat en plats för varje kristen kring sin himmelska tron, en plats som väntar på oss intill den yttersta dagen. Genom dopet och den helige Andes verk har vi blivit upptagna i Guds rike och fått nåd och förlåtelse för våra synder. Och hos den omvända människan, fylld av glädje och tacksamhet mot sin frälsare, bär tron just sådana frukter som omtalas av Jesus på domens dag. Paulus sammanfattar:

Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig. Ty hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud

har förberett, så att vi skall vandra i dem. (Ef. 2:8–10)

Men till de otroende på sin vänstra sida säger Jesus: *”Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar.” (Matt. 25:41)* Observera att här omnämns inte någon utkorelse till förtappelse. Helvetet var ämnat endast för djävulen och hans onda änglar. De otroende som går förlorade gör det inte på grund av Guds vilja, utan de är själva orsak till det. Guds nåd gäller alla, men många förkastar den.

Låt oss därför ära Sonen liksom vi ärar Fadern, genom att vi tror på hans Ord och förtröstar på hans rättfärdighet. Då blir den yttersta dagen en underbar dag att se fram emot. Kom snart tillbaka, Herre!

Amen.

Bön: Herre Jesus Kristus, du som skall församla alla folk inför din tron för att höra ditt domsord. Vi ber dig: Hjälp oss att under livets alla dagar ödmjukt böja oss inför samvetets dom och i tro ta emot din oförtjänta nåd. Omskapa oss genom din Helige Ande och gör oss till nya människor, som gärna gör din vilja. Lär oss att invänta din stora dag i ödmjuk och fast förtröstan på att din nåd även då skall vara ny, och att den som tror på dig icke skall förgås, utan ha evigt liv. Du som lever och regerar med Fadern och den Helige Ande i en gudom, välsignad vare du i evighet. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt Ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Hans Helige Ande stadfäste Ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan Ordets görare, och dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod, intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.